

- 1915 -

Odvody.

Podzimní boje na Sarvu, u Krangorodu a u Krakova, zvláště pak boje ústupové vyžádaly si nesmírných obětí krve. Následkem ztrát nařízeny byly nové odvody, které konány byly velmi často. Odvedení narukovali vždy asi do 6 neděl po odvozech, někdy ihned.

20i - 36 letí rukovali 15/1 - 15/2. v počtu 36 franců, 19 letí 15 dubna (17 franců), 36 - 42 letí 15 června (10 franců), 18 letí 15. září (16 franců), 19 - 42 letí 15 prosince (4 franci). V tento rok vyžádal si krvavé oběti války, zvláště osvobození Halicce. Ubi známí mrtví ztráty:

Padlí.

1. Leka Jan, naroz. 1879, Dom. p. p. čís. 32, ^{30/3} u Siemmicchova,
 2. Korner Hugo " 1891, Z. p. p. čís. 22, ^{25/1} u Mahorska,
 3. Továrek Antonín, 1893, P. p. p. čís. 93, ^{7/6} u Pichovska,
 4. Foret Václav " 1872, Z. p. p. čís. 31, ^{23/5} u Lanentu,
 5. Kuba Růžek " 1877, Z. p. p. čís. 32, ^{2/5} u Siemmicchova,
 6. Mlčoch Karel " 1895, P. p. p. čís. 93, ^{1/9} u Jizeřan,
 7. Drápal Vincenc " 1880, P. p. p. čís. 93, ^{1/9} v nov. Rus. Polsku,
 8. Valenta Alois " 1873, P. p. p. čís. 93, ^{2/10} v Mahulsku u Libru,
- Nezvěstní: Gymétal Rudolf * 1893, P. p. p. čís. 93 a Kurek, Jan * 1884 Z. p. p. č. 13.

Hosté.

V květnu vyhlásil Rakousku „věrný“ jeho spojenec Z trojspolku válku. (Italie) Starostlivé úřady evakuovaly Istrii a jižní Tyroly a obdarily moravskou zemí hojně vystěhovánci, dílem Itáliany, dílem Slovinci. Tak dostalo se k nám 50 uprchlíků a rodin Percanů, Zentkrovičů a Hale Bele z Prodehu a Nov. Gradu. Obec musela je ubytovati a živiti.

Válečný obilní ústav.

Roku 1915 vznikla instituce státní, o níž spravedlivou kritiku nelze ani slušným způsobem říci, a výběrem nejhorších jmen charakterisovati. Při vzpomínce na ni pouze pěstí se v bezmocném vstěku zatínají. Jmenovala se zcela nevinným jménem „válečný obilní úřad s pobočkami.“ Byl veden z 95% lichváři,

Hlavně židovskými, pak erárem a několika zemědělci. A tomuto ústavu podrobena bylo každé žrnko, ba vše, co schopno bylo dostat se do žaludku.

Tomuto „starostlivému“ a „neziskovému“ úřadu dodaly Ja- Dodávky.
 roměřice na jaře 48 q ječmene, 23 q žita, 11 $\frac{1}{2}$ q ovesa, 40 q
 slámy, na podzim 107 q obilí a 30 q slámy. Dne
 7. června 200 jinému „šlechtivému“ institutu dodány
 33 kusů jatečného dobytka a pak každý měsíc 10 kusů
 i více bylo vymáháno.

Na jaře počal se objevovati dosud u nás nevidaný host,
 nedostatek potravin. Byl to následek jednak nedostatků Hlad.
 dopravních prostředků, jednak „erárního nakládání“ s
 potravinami a obilím. V měsíci únoru porízen byl sou-
 pis obilí a mouky. Přisováni prováděti se více než často.
 Snad mělo sepsováním zást přibýti. Bez povolení
 hejtmanství nesměl nikdo mouky ani obilí prodati.
 Na hlavu ponecháno do 1.8. jen 54 kg obilí. Kdo toho ne-
 měl, o toho se nikdo nestaral. Nastal hlad, lidé odká-
 záni byli pouze na brambory. Do chlebové mouky
 (byla-li jaká) míchána byla kukurice a brambory. Chlé-
 ba byl vzácný. Dne 15. dubna přestali pekaři péci
 bílé pečivo a zakázáno bylo vystarovati ošatky s přeči-
 vem na stůl v hostincích k libovolnému používání.
 Ceny potravin od velikonoce do žní o 50 – 100 %
 i více procent stouply.

Nedockavě očekávali jsme novou úrodu, bohužel, zklamá- Povaha roku.
 na byla naše naděje. Na jaře prozdní sníh a velké lijavce
 dlouho bránily setbě. Po lijavkách asi v polovici dubna na-
 stalo veliké sucho. Pída zatrdla a okní, zvláště na vyš-
 ších místech, nemohlo zapustiti koření a odnoží. Dva mě-
 síce upršelo. Dne 27. června přihnala se bouře s velkým kru-
 pobitím. Na to 7. července odpoledne přihnalo se takové
 krupobití, že krajina vypadala jako o vánocích a celá
 úroda (zvláště od Jevíčka) byla úplně zničena. Kroupy vá-
 žily až 16 dkq. Mnoho oken bylo jimi rozbito. Žrátku do-
 konala bouře v noci 2. 8. na 9. července s průtrží mračen,

kdy přival téměř smetl úrodu se strání a nesmírných škod nadelal. Potok zaplavil kázem vesnici, takže v Dolním Koutě byla silnice 75 cm až 1 m pod vodou. Lávky a dřevěný most u Rovnerových byly smeteny. Šelavoty byla taková, že nejen bichy byly všude rozetvány, ale i dělná pevná bráza v Dolním Koutě byla strážena a silnice rozetvána. Obrovské klády p stavitele Mackerle rozházeny byly daleko po lukách. Tak smutných žní nebylo pamětníka.

Oslavy.

Dne 24./6. a 29./6. vtloukaly nám úřady slavnostní náladu. Rakouské voje dobyly Lvova. O tom museli vědět všichni národové a zachováti vlasteneckým. Na školách bylo 24./6. prázdná a 29./6. konány slavné služby boží na poděkování "Bohu za vítězství". Spívalo se však špatně, žaludky byly příliš prázdné.

Bída.

Vyloukána byla na lidech III. válečná půjčka. První a druhá upisování již v roce 1914.

V dubnu pocítilo nepříjemně Rakousko nedostatek materiálu stříelného a proto zase školní děti chodily místo vyučování 24. dubna dům od domu a prováděly vlasteneckou sbírku kovů, jež vynesla asi 150 kg. "Dostí toho bylo na strelivo." Jak krásný název byl té hanebnosti dán. Dne 6. října sbíraly (opět) školní děti vlnu a kaučuk — museli jme být soběstační. Následkem stálých dodávek dobytka stoupla užasle jeho cena. Na podzim nebylo čím svítiti, nebylo se do čeho obouti. Bída o svítivo a kůži přidala se ke hladu. "Jedme to pekným časem ostříce!"

Vánoce toho roku byly smutné — někde hladné.